

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 95 0 П 058252 21 Рев
Бања Лука, 22.09.2022. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Сенада Тице, као предсједника вијећа, Тање Бундало и Горјане Попадић, као чланова вијећа, у правној ствари тужитељице С.К. из Т., коју заступа пуномоћник Б.Ш., адвокат из Т., против тужених 1. М.Б. и 2. М.Б., обоје из Т., које заступа пуномоћник О.Л., адвокат из Т., ради поништења уговора, вриједност предмета спора 35.431,04 КМ, одлучујући о ревизији тужитељице против пресуде Округног суда у Требињу број 95 0 П 058252 21 Гж 2 од 17.06.2021. године, на сједници вијећа одржаној дана 22.09.2022. године, донио је

ПРЕСУДУ

Ревизија се одбија.

Захтјев тужених за накнаду трошкова ревизионог поступка, на име састава одговора на ревизију у износу од 1.687,50 КМ, се одбија.

Образложење

Првостепеном пресудом Основног суда у Требињу број 95 0 П 058252 20 П 2 од 10.12.2020. године је усвојен тужбени захтјев и поништен уговор о поклону бр. ОПУ-... закључен дана 23.11.2018. године код О.С., нотара из Т. између тужитељице, као поклонодавца, са једне стране и тужених, као поклонопримаца, са друге стране. Наложено је Управи Б.Л., ПЈ Т. да изврши брисање уписа сувласништва са по $\frac{1}{4}$ дијела тужених на трособном стану у Т., ... улица број 12, улаз број 1, стан број 1, површине 84,21 м², уписан у Књигу уложених уговора о откупу стамбених зграда и станова, код Управе Б.Л., ПЈ Т., у Листу бр. 2746 К.О. Т., заједно са заједничким правом власништва на заједничким дијеловима и уређајима зграде, који служе згради као цјелини и њиховим посебним дијеловима, као и припадајућим сувласничким дијелом земљишта испод зграде и земљишта које служи за редовну употребу зграде, повезан власништвом на посебном дијелу зграде (објекат изграђен на парцели к.ч.бр. 1280, Пл.бр. 223 К.О. Т.), те да изврши упис сувласништва на предметном стану у корист тужитељице са дијелом $\frac{1}{2}$, што су тужени обавезани да признају и трпе. Тужени су обавезани да тужитељици надокнаде трошкове парничног поступка у износу од 6.175,00 КМ.

Другостепеном пресудом Округног суда у Требињу број 95 0 П 058252 21 Гж 2 од 17.06.2021. године жалба тужених је усвојена и првостепена пресуда преиначена тако што је тужбени захтјев тужитељице у цјелости одбијен. Тужитељица је обавезана да туженима надокнади трошкове поступка у износу од 12.047,50 КМ.

Изјављеном ревизијом другостепену пресуду побија тужитељица, због повреде одредаба парничног поступка и погрешне примјене материјалног права, са приједлогом да се побијана пресуда преиначи или да се иста укине и предмет врати другостепеном суду на поновно суђење.

У одговору на ревизију тужени предлажу да се изјављена ревизија одбије као неоснована.

Ревизија није основана.

Предмет спора у овој парници је захтјев тужитељице да се поништи уговор о поклону број ОПУ-... закључен дана 23.11.2018. године између тужитељице (као поклонодавца) и тужених (као поколнопримаца), те да се наложи Управи Б.Л., ПЈ Т. да изврши брисање уписа права сувласништва у корист тужених, са по $\frac{1}{4}$ дијела, на предметном стану у Т., и да се изврши упис права сувласништва на том стану у корист тужитељице са $\frac{1}{2}$ дијела, те да се тужени обавезу да то признају и трпе.

Одлучујући о захтјеву тужитељице, по проведеном доказном поступку, првостепени суд је утврдио: да су парничне странке закључиле побијани уговор о поклону број ОПУ ... дана 23.11.2018. године код нотара О.С. у Т.; да је тим уговором тужитељица поклонила туженима свој сувласнички дио од $\frac{1}{2}$ трособног стана који се налази у Т., ... улица број 12, улаз број 1, стан број 1, површине 84,21 м², у преосталом дијелу у сувласништву В.Б., оца тужених, а брата тужитељице; да је наведени уговор проведен у јавној евиденцији и да су се тужени уписали са сувласничким дијелом од $\frac{1}{4}$ на наведеном стану; да је тужитељица убрзо по закључењу уговора, дана 25.02.2019. године, поднијела предметну тужбу, наводећи да је мотив и побуда за закључења овог уговора била њена жеља да стамбено обезбиједи тужене, с обзиром да по њеном сазнању тужени и њихови родитељи немају своје имовине (осим $\frac{1}{2}$ дијела који њихов отац В. има у предметном стану), те да су тужени дужи временски период вршили на њу притисак да им поклони свој удио у стану, тврдећи да им родитељи немају друге имовине и да неће имати шта наслиједити, а да је убрзо по закључењу сазнала да је мајка тужених купила стан у Т., а њихов отац непокретност у КО 3. и да прави кућу; да је дана 08.10.2018. године под бројем ОПУ-... између З.Б. (мајке тужених) и Л. д.о.о. Т. закључен уговор о купопродаји стана; да је уговор о раскиду овог уговора сачињен код нотара под бројем ОПУ-... од 07.10.2019. године.

На темељу тих чињеница, прихватајући исказ тужитељице суду дат у својству парничне странке, полазећи од одредаба члана 62. и 65. Закона о облигационим односима ("Службени лист СФРЈ" бр. 29/78, 39/85 и 57/89 те "Службени гласник Републике Српске" бр. 17/93, 3/96, 39/03 и 74/04- даље: ЗОО), првостепени суд је закључио да је тужитељица доказала да је у тренутку закључења оспореног уговора била у заблуди, јер је основни мотив био да имовински збрине тужене, а да није знала да је мајка тужених купила стан, док отац тужених има непокретности у 3. Првостепени суд није прихватио исказе свједока В. и З.Б. (родитељи тужених), Р.Б., М.Г. и Б.Г., налазећи да су наведени искази протурјечни датом одговору на тужбу и исказу туженог М.Б., те налази да је без утицаја чињеница раскида уговора о купопродаји стана, код тога да је у моменту закључења оспореног уговора уговор о купопродаји био важећи. Првостепени суд налази и да су без утицаја материјални докази које су извели тужени на околност имовине коју тужитељица има у С. Првостепени суд, наводећи да је имао у виду свеукупност односа између странака и околности које су довеле до закључења уговора, закључује да не би било праведно да се

грешка у побуди код поклонодавца не узме у обзир, јер је она и одредјелила да се поклон учини, због чега побуда улази у мотив уговора, слиједом чега првостепеном пресудом тужбени захтјев тужитељице усваја у цјелости.

Одлучујући о жалби тужених, другостепени суд налази да тужитељица није доказала наводе тужбе, односно да је код закључења предметног уговора о поклону била у заблуди о мотиву (побуди), с обзиром да у самом уговору није наведен мотив закључења уговора (што по другостепеном суду значи да се приликом закључења уговора није разговарало о мотиву), те да наводе тужбе потврђује само исказ саме тужитељице, док је у погледу материјалних доказа презентиран само уговор о купопродаји стана. Како тужитељица, на којој је терет доказивања, није извела друге доказе, те с обзиром да су тужени тврдили да се ради о искључивој и безусловној вољи тужитељице да учини поклон, другостепени суд је закључио да тужитељица у предметној парници сноси ризик недоказаности и да би другачијим закључивањем суд дозволио поништење уговора супротно принципима специјалне и генералне неопозивости поклона. Сагласно наведеном, другостепени суд је жалбу тужених усвојио и првостепену пресуду преиначио тако што је захтјев тужитељице у цјелости одбио.

Одлука другостепеног суда је правилна и законита и ревизионим наводима није доведена у озбиљну сумњу.

Према одредби члана 62. ЗОО код уговора без накнаде битном заблудом се сматра и заблуда о побуди која је била одлучна за преузимање обавезе. Сагласно наведеној законској одредби, страни у уговору без накнаде, која је преузела обавезу на основу погрешне представе о побуди, припада право да због тога тражи поништај уговора, ако је при његовом закључењу поступала са пажњом која се у промету захтјева.

Тужитељица у наводима тужбе тврди да је главни мотив и побуда за закључење уговора о поклону то што тужени нису стамбено збринути, те да им родитељи немају имовине коју би они наслиједили. Супротно ревизионим наводима, правилно другостепени суд налази да се терет доказивања чињеница које тврди, примјењује и на поклонодавца, који треба да докаже одлучујући мотив за умањење имовине, односно да се намјера поклонодавца не претпоставља, већ мора недвосмислено да произлази из садржаја уговора или склопа релевантних околности конкретног случаја.

У конкретном случају, у самом уговору није означен мотив закључења уговора, а наводе тужбе је потврдила само тужитељица у свом исказу. Наведени исказ, чак и кад се има у виду купопродајни уговор који је закључила мајка тужених, није довољан за поуздан закључак у погледу мотива закључења оспореног уговора, односно да је основни мотив закључења уговора то што су тужени били стамбено необезбјеђени. Наводи тужбе су доведени у питање и тиме што тужени имају оба родитеља, о чијој се имовини тужена могла распитати, те тиме да су у вријеме закључења уговора тужени млади људи (тужени су рођени 1990. и 2000. године), што значи да је за очекивати да и они стекну имовину.

Како, дакле, изведеним доказима тужитељица није доказала да је била у заблуди о мотиву закључења предметног уговора о поклону, а поготово није доказала да је у заблуду доведена преварним радњама тужених (одредба члана 65. ЗОО), то је примјеном правила о терету доказивања прописаног одредбама члана 7, 123. и 126. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09, 61/13 - даље: ЗПП),

побијаном пресудом правилно њен захтјев за поништење уговора одбијен, при чему нису основани ревизиони наводи којима се приговара квалитету образложења побиијане пресуде.

Ревизиони наводи којима се ревидент позива на незахвалност тужених по учињеном поклону нису релевантни код тога да није тражен опозив уговора о поклону, већ је тражено да се исти поништи из разлога мана воље.

Ревизионим наводима тужитељица истиче и да је тражено изузеће поступајућег судије у жалбеном поступку, који наводи нису од утицаја код тога да је одговарајућим рјешењем предсједника Окружног суда у Требињу од 21.05.2021. године тај захтјев одбијен.

Из датих разлога, примјеном одредбе члана 248. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Захтјев тужених за накнаду трошкова ревизионог поступка, на име састава одговора на ревизију у износу од 1.687,50 КМ, је одбијен, јер се не ради о нужном трошку, у смислу одредбе члана 387. став 1. ЗПП.

Предсједник вијећа
Сенад Тица

За тачност отправака овјерава
Руководилац судске писарнице
Биљана Аћић